

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Fibiger: Mit Parti har ikke tidligere stemt for denne Kødlov. Naar jeg kan anbefale mine Partifæller at stemme for dette Forslag om Forlængelse af Lovens Gyldighed, er Grunden den, at vi ikke ønsker at komme ud i det tomme Rum, om jeg saa maa sige, og staa uden nogen Lov angaaende Destruktion af Kreaturer. Endvidere foreslaas Lovens Gyldighed kun forlænget for en Maaned, og vi ser deri et Udtryk for, at det er Meningen, at vi skal se meget hurtigt at naa til et Resultat, saaledes at vi virkelig kan faa en Kødlov, som betyder, at Priserne paa Kreaturer hæves, og som navnlig kommer de vestjyske Landbrugere, de, der har Fedekreaturerne, til gode. Ud fra den Betragtning skal jeg tillade mig at anbefale, at man stemmer for Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 108 Stemmer mod 6.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Statsministeren af Christmas Møller angaaende, hvad Regeringen agter at foretage sig med Landbokommissionens enstemmige Indstilling angaaende Kriseforanstaltninger for Landbruget.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 20).

Forespørgeren (Christmas Møller): Landbokommissionen, som blev nedsat i 1931, fik under 30. Maj 1933 tilsendt en Skrivelse fra Landbrugsministeren, i hvilken Landbrugsministeren udtaler, at udenlandske Afspærringsforanstaltninger og Overbelastning af Afsætningsmarkederne saavel som Hensynet til at skaffe Landbruget et stort Afsætningsomraade o. s. v., o. s. v. gør det ønskeligt, at man inden for Landbokom-

missionen af 1931 tager under Overvejelse og til Ministeriet indgiver Forslag om, hvilke Foranstaltninger der heroverfor bør træffes. I Landbokommissionen, som blev udvidet med 4 Medlemmer i Anledning af, at den fik denne Opgave at løse, førtes der i Maa-nederne Juni, Juli og August indtil den 1. eller 2. September langvarige og ofte meget besværlige Forhandlinger, og det blev, da Landbokommissionen var færdig med sin Indstilling af 2. September, fremhævet fra alle Sider, ikke mindst fra regeringsvenlig Side, at der under Landbokommissionens Formands Ledelse var naaet et betydningsfuldt Resultat derigennem, at man var naaet til Enighed om en Række Foranstaltninger, var naaet til Enighed om positivt at indstille til Regeringen Forslag om Regulering af Svineproduktionen, Forslag til Kødordning og Forslag til Smørordning. Desuden — og det ønsker jeg ganske særligt at fremhæve — krævede man i Indstillingen af 2. September, at der snarest muligt gennemførtes en Kornordning efter visse Principper, angivende, hvad Kornprisen her i Landet skulde være. Endvidere hed det i Indstillingen, som indeholdt en Række andre Punkter, at man ønskede en Fortsættelse af Rentelovgivningen, men positivt Forslag blev i saa Henseende ikke stillet fra Kommissionens Side.

For at naa til denne enstemmige Indstilling havde man maattet bøje Viljerne mod hinanden. Der var Medlemmer af Kommissionen, som f. Eks. Det konservative Folkepartis og Partiet Venstres Repræsentanter, der havde den Opfattelse, at man paa visse af de her omtalte Omraader skulde gaa videre, jeg kan for mit eget Vedkommende godt sige betydeligt videre, men man havde altsaa bøjet Viljerne imod hinanden for at naa til denne enstemmige Indstilling, en Indstilling, som, kan jeg sige, var lige saa god, ja, næsten bedre end en enstemmig Indstilling fra et Folketingsudvalg, for det er jo fuldkommen klart, at hverken Regeringspartiernes eller Oppositionens Repræsentanter kunde have gjort noget som helst med Hensyn til denne Indstilling, forinden de havde talt med deres respektive Grupper, og det har samtlige 4 Partier, Oppositionen saavel som Regeringspartier, naturligvis gjort.

Det er klart, at denne Indstilling, som altsaa var enstemmig og stillede positive Forslag, var for sent paa Færde til at faa Betydning, idet en Kornordning burde have været gennemført senest 1. September, og Indstillingen gik først til Ministeriet den 2. September. Regeringen har i sidste Rigs-